

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1782-0/2014</u>	
Érkezett: <u>2014 OKT 28.</u>	
Példány: <u>2</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>3 + 10</u> db	<u>mm</u>

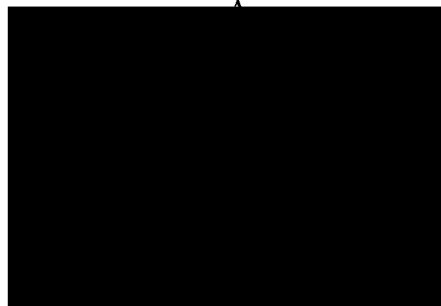
Alkotmánybíróságnak

(Fővárosi Törvényszék útján)

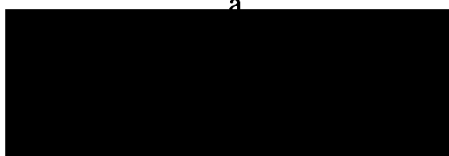
Budapest

1363 Budapest, Pf. 16.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 11.	
FOLYÁSTROMSZÁM	
KEZDŐÍRATOK	
Postán / Gyűjtődobba / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	<u>2014 -10- 03</u>
Példány:	<u>2</u> iv: <u>bontók</u>
Melléklet:	<u>2</u> KÖZTÖK:
FOLYÁSTROMSZÁM:	<u>25522/10</u>
KEZDŐÍRATOK:	

felperesnek

alperes ellen

a 2013. január 7-én kelt kérelemben
foglalt adatok kiadására kötelezés
iránti perben

a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf.
20.595/2014/7. sorszámú ítélete ellen

felperes indítványozó
alkotmányjogi panasza

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [redacted] felperesnek – a [redacted] Egyetem [redacted] alperes ellen közérdekű adat kiadása iránti perében a Fővárosi Törvényszék 35. P. 25.522/2013/3. sorszámú ítélete ellen felperes által előterjesztett fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Ítélőtábla 2. Pf. 20.595/2014/7. sorszámú jogerős ítélete ellen – [redacted] indítványozó felperes

az Alaptörvény 24. cikk 2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi törvény CLI. törvény (Abtv.) 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 2. Pf. 20.595/2014/7. sorszámú jogerős ítéletét – a Fővárosi Törvényszék 35. P.25.522/2013/3. sorszámú ítéletére is kiterjedően – semmisítse meg.

Felperes alkotmányjogi panaszát az alábbiakkal indokolja meg.

I. Előzmények

1) Felperes 2013. január 7-én kelt beadványában [redacted] [redacted] hoz a [redacted] Egyetem rektorához fordult az [redacted] Fenntartói Testület működésével kapcsolatos közérdekű adatok és iratok kiadása iránt. E beadványban felperes kérte arra vonatkozó adat kiadását is, hogy a Rektor mikor terjesztette elő a felperes által a Fenntartói Testülethez írt, 2012. november 6-án kelt állásfoglalást kérő levelét. Alperes az adatigénylési kérelemre felperesnek a törvény által meghatározott határidőben választ nem adott.

2) Felperes keresetében annak kiadására kérte kötelezni az alperest, hogy az [redacted] Fenntartói Testülete elé [redacted] rektor mikor terjesztette elő a felperes által a FT-nek írt, 2012. november 6-án kelt állásfoglalást kérő beadványát. Kérte továbbá alperes marasztalását a perköltségben.

A per megindítását követően a 2013. február 4-én kelt levelében alperes tájékoztatást adott, miszerint az Egyetem a Fenntartói Testület felé nem terjeszthet elő állásfoglalást kérő beadványt. A Fenntartói Testület törvényességi ellenőrzési jogköre sem jelenti azt, hogy a Fenntartói Testületnek állásfoglalást kellene kiadnia.

E levélből kapott felperes választ arra, hogy az Egyetem rektora felperes beadványát nem terjesztette a Fenntartói Testület elé, ezen tényről felperest a rektor azonban nem értesítette, így a levél sorsa ismeretlen.

Minderre tekintettel felperes a keresetét a perköltségre szállította le, mivel az adatkiadás a 2012. november 6-án kelt beadvány sorsával kapcsolatban a perben megtörtént.

3) A Fővárosi Törvényszék a 2014. február 24. napján kelt 35. P. 25.522/2013/3. sorszámú ítéletével megállapította, hogy a felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik.

A bíróság szerint az Infotv. 3. § 5. pontja alapján nem minősül közérdekű adatnak azon tény, hogy egy korábbi bejelentéssel kapcsolatban tett-e valamilyen intézkedést az alperesi intézmény vagy sem, erre való tekintettel nem is az Infotv. 29. §-a szerint szükséges megválaszolnia az ilyen jellegű megkeresését alperesnek (helyesen: a felperesnek.)

A bíróság azt állapította meg, hogy mivel nem tartozik a felperes korábbi tájékoztatás iránti megkeresése az Infotv. hatálya alá, ezért nem is volt jogszabályi kötelezettsége alperesnek, hogy 15 napon belül a kért tájékoztatást közölje a felperessel, ebből kifolyólag a felperes perköltséget nem igényelhet.

A bíróság szerint azonban a közfeladatot ellátó szervnek fokozottan fennáll olyan esetben is a tájékoztatási kötelezettsége, ha a közérdekű adatigénylő terjeszti elő a megkeresést, de az valójában nem az. Ezt a kötelezettségét az alperes elmulasztotta azzal, hogy csak a per során adott tájékoztatást a felterjesztés megtörténte, illetve elmulasztása körében a felperes részére.

4) Az I. fokú ítélet ellen felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az ítélet rendelkező részéből annak mellőzését, hogy a perrel felmerült költségét a felperes viseli; továbbá kérte az alperes marasztalását az I. fokú perköltségben az ítélet indokolásának megváltoztatása mellett, miszerint felperes közérdekű adatot igényelt alperestől, amelynek kiadását alperes elmulasztotta. Felperes kérte alperes fellebbezési perköltségben történő marasztalását.

Felperes a fellebbezésében kifejtette, hogy a közérdekű bejelentés elintézésével kapcsolatos adat közérdekű adatnak minősül, mivel a közérdekű bejelentés elintézése az Alaptörvény, illetve a közérdekű bejelentésekről szóló törvény szerint az állami szerv feladat és hatáskörébe tartozik.

Alperes a perre okot adott, melyre tekintettel köteles a teljes perköltséget felperes részére megfizetni, tehát jogszabálysértő azon rendelkezés, hogy a felek a perköltségeiket maguk viselik.

Alperes az I. fokú ítélet helybenhagyását kérte ellenkérelmében, 10.000,- Ft fellebbezési perköltséget igényelt. Felperes a 3. sz. beadványában kifejtette, miszerint az alperes jogtanácsosi díjra a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet alapján nem jogosult.

5) A Fővárosi Ítéltábla a 2014. július 8. napján kelt 2. Pf. 20.595/2014/7. sorszámú ítéletével az I. fokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta, kötelezte felperest 10.000,- Ft perköltség megfizetésére.

A II. fokú bíróság a fellebbezést nem találta alaposnak. Az Ítéltábla egyetértett abban, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontja alapján nem minősül közérdekű adatnak az, hogy az alperes

törvényes képviselője [REDACTED] rektor mikor terjesztette elő a felperes által az alperesi egyetem Fenntartói Testületéhez írt 2012. november 6-án kelt állásfoglalást kérő beadványát.

Mivel a II. fokú bíróság szerint a felperes által kért adat nem közérdekű adat, az alperest nem terhelte az Infotv. 29. § (1) bekezdésében foglalt azon kötelezettség, miszerint a közérdekű adat megismerésére irányuló igényeknek az adatkezelő közfeladatot ellátó szerv az igény tudomására jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül köteles eleget tenni.

Az alperes a per megindítását követően a 2013. február 4-ei keltezésű levelében válaszolt, amelyben szerepelt, hogy a rektor nem terjesztette a Fenntartói Testület elé a felperes állásfoglalást kérő beadványát.

A II. fokú ítélet szerint helytállóan döntött a Törvényszék, amikor arra következtetésre jutott, hogy az alperest nem terhelte a felperes felé semmilyen adatszolgáltatási kötelezettség, így a perre okot nem adott, ebből kifolyólag felperes I. fokú perköltség iránti igénye alaptalan.

Az Ítéletábra elfogadta, hogy alperes jogtanácsosára is a Pp. 67. § (2) bekezdése alapján irányadó az ügyvédekre vonatkozó 32/2003.(VIII.22.)IM rendeletben foglalt díjszabás.

6) Indítványozó [REDACTED] felperes az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján

alkotmányjogi panaszt terjeszt elő

a jogerős ítélet ellen.

Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát a jogerős ítélet sérti, és indítványozó a jogorvoslati jogát már kimerítette.

A jogerős ítélet az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

VI. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

(2) Mindenkinnek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

a) Indítványozó az alperestől közérdekű adatot igényelt, amelyet az **Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére (amely a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot biztosítja) tekintettel** alperes jogalap nélkül utasított el, erre tekintettel a keresetet elutasító ítélet Alaptörvény ellenes

Indítványozó felperes álláspontja szerint a közérdekű bejelentés elintézésére vonatkozó adat közérdekű adatnak minősül, mivel a közérdekű bejelentés elintézése az Alaptörvény, illetve a közérdekű bejelentésről szóló törvény szerint az állami szerv feladat- és hatáskörébe tartozik (Lásd Infotv. 3. § 5. pontját).

A felperes [redacted] hoz az alperes rektorának megküldött a [redacted] Egyetem [redacted] Fenntartói Testületének címzett 2012. november 6-án írt levelét az [redacted] Postai meghatalmazottja [redacted] vette át 2012. november 12-én. A levélre sem a Fenntartói Testülettől sem a [redacted]-tól válasz nem érkezett.

Felperes ezt követően fordult adatkiadási kérelemmel felperes [redacted] rektorhoz a 2013. január 7-én kelt levelében, amelyben többek között adatigényként fogalmazta meg (2. pont első mondat), hogy a Fenntartói Testületnek írt levelét a rektor mikor terjesztette elő a testülethez. Alperes erre a levélre sem válaszolt 15 nap alatt, illetve 8 napon belül a válaszadást sem tagadta meg.

Felperes álláspontja szerint az Infotv. 3. § 5) pontja alapján felperes közérdekű adatot igényelt, az [redacted]-tól, amelyet alperes nem teljesített.

A közérdekű adat tartalma arra irányult, hogy a felperes információt szerezzen arról, hogy a rektor a Fenntartói Testület felé a küldeményt továbbította-e, illetve azt mikor. A Fenntartói Testületről ugyanis a törvényből nem állapítható meg, hogy az a felügyeletet ellátó miniszterek munkaszervezetei: a Minisztériumok vagy az [redacted] szervezeti egysége. A küldeményt az [redacted] átvette, azt [redacted] rektor nem minősíthette volna abból a szempontból, hogy az előterjesztést megtészi-e vagy pedig nem, mivel a levél nem neki szólt. Megjegyzendő: a rektor a hatáskörét túllépve járt el, mivel a kérelmet nem továbbította a Fenntartói Testületnek, illetve azt a felperesnek sem küldte vissza. Mivel ez utóbbit sem tette meg, került sor a közérdekű adat igénylésére.

b) Az eljáró bíróság nem vették figyelembe, hogy felperesnek a **kapcsolat-felvételére, illetve -tartására vonatkozó alkotmányos alapjoga megsértését** is okozta alperes azzal, hogy felperesnek a közérdekű adatigénylésére nem válaszolt, és mindezt az eljáró bíróságok nem értékelték a perköltség

megállapítása tekintetében az alperes terhére. A törvény ugyanis előírja az alperes számára a válaszadási kötelezettséget.

Indítványozó felperes álláspontja szerint a válaszadási kötelezettség alperest abban az esetben is terheli, ha a felperes által előterjesztett adatigény alperes álláspontja szerint nem minősül közérdekű (közérdekből nyilvános) adatnak.

Az Infotv. 30.§-át csak szerkezeti rendjében lehet jogszerűen értelmezni. Ennek lényege, hogy a törvény 30.§ (1)-(2) bekezdése a közérdekű adatigény teljesítéséről, illetve az ezzel kapcsolatos dokumentum kiadásáról, míg a 30. § (3) bekezdése az igény teljesítésének megtagadásáról szól. A törvény azonban itt nem tartalmazza, hogy az igény milyen igény, azaz az adatbirtokos minősítésétől függetlenül az adatigénylőt megilleti 8 napon belül az adatbirtokos válaszadási kötelezettsége, ha az adatigénylésnek nem tesz eleget.

30. § (1) Ha a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum az igénylő által meg nem ismerhető adatot is tartalmaz, a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni.

(2) Az adatigénylésnek közérthető formában és – amennyiben ezt az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül teljesíteni képes – az igénylő által kívánt technikai eszközzel, illetve módon kell eleget tenni. Ha a kért adatot korábban már elektronikus formában nyilvánosságra hozták, az igény teljesíthető az adatot tartalmazó nyilvános forrás megjelölésével is. Az adatigénylést nem lehet elutasítani arra való hivatkozással, hogy annak közérthető formában nem lehet eleget tenni.

(3) Az igény teljesítésének megtagadásáról, annak indokaival, valamint az igénylőt e törvény alapján megillető jogorvoslati lehetőségekről való tájékoztatással együtt, 8 napon belül írásban vagy – ha az igényben elektronikus levelezési címét közölte – elektronikus levélben értesíteni kell az igénylőt. Az elutasított kérelmekről, valamint az elutasítások indokairól az adatkezelő nyilvántartást vezet, és az abban foglaltakról minden évben január 31-éig tájékoztatja a Hatóságot.

A fenti rendelkezésekből következik, hogy a közérdekű adatigénylés kapcsán – ha az az adatbirtokos szerint nem minősül közérdekűnek – mindenképpen válaszadási kötelezettség terheli. Ez vonatkozik az alperesre. Az alperes a 30. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének 8 napon belül nem tett eleget, így a 15 napos válaszadási határidő leteltét követően előterjesztett kereseti követelés érvényesítése körében a perre az alperes okot adott; azaz, így a teljes perköltséget viselni tartozik.

A II. fokú bíróság jogszabálysértően járt el, amikor az I. fokú ítéletet – felperes fellebbezési kérelmének megfelelően - nem változtatta meg. Ezzel megsértette a Pp. 253.§ (2) bekezdését.

Az I-II. fokú bíróság így tévesen alkalmazta a jogszabályokat a tekintetben, hogy mellőzte felperes részére az alperes perköltségben történő marasztalását.

c) Indítványozó álláspontja szerint a megalapozott, jogalkalmazás szempontjából szükséges jogszabályi rendelkezések kötelezőek a bíróság számára, amelyet a bíróságnak alkalmaznia kell. A bíróság nem teheti meg, hogy a jogszabályok tartalmától eltér, a jogszabályokat nem veszi figyelembe, illetve a jogszabályok egyértelmű szövegének más tartalmat tulajdonít, az „*egységes bírói gyakorlatra*” hivatkozással). A jogszabályi rendelkezések „*kikerülése*”, a „*contra legem*” jogalkalmazás nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének, így az eljárás és ítélet sérti az Alaptörvény XXXVIII. cikkének (1) bekezdését. Kétségtelen, hogy a bírói gyakorlat e jogszabályi rendelkezések tekintetében egységes, de jogszabályellenes, és ellenkezik az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás azon rendelkezéseivel, miszerint: „*Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.*”

Az Alaptörvény hatályba lépését - 2012. január 1-je - követően az „*egységes bírói gyakorlatra*” - figyelemmel az Alaptörvény R) cikk és 28. cikk rendelkezéseire - a bíróságnak nem lehetett volna hivatkozni. Az Alaptörvény 25.§ (3) bekezdése kizárólag a jogegységi döntést fogadja el a bírói gyakorlat összegzéseként, amely a bíróságokra kötelező.

ca) A nem tisztességes eljárás tekintetben indítványozó elsősorban hivatkozik az Infotv. 30.§ (3) bekezdésére, amelynek az eljárt bíróságok nem tulajdonítottak megfelelő tartalmat. Az Infotv 30. § (3) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a közérdekű adatigényre hivatkozással előterjesztett kérelem – mint alapvető Alkotmányos alapjog érvényesítése – nem maradhat válasz nélkül. Ez összefüggésben van az Alaptörvény I. cikkében foglalt azon kötelezettséggel, miszerint „*AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.*” Az eljárt bíróságok, és alperes, mint állami szervezetek ezen jogot nem biztosították.

Tehát ezen rendelkezést az eljárt bíróságok nem hagyhatják figyelmen kívül, és nem engedhetik meg, hogy az adatigénylési kérelmek válasz nélkül maradjanak. Nem kerülhet arra sor, hogy a válasz nélkül maradt adatigénylés nem teljesítésére tekintettel a bíróság előtt igényt érvényesítő felet a bíróság perkoltségben marasztalja: **ellenkezőleg a választ nem adó állami szervezetet minden esetben - a felperes kérelmére - a perkoltség megfizetésére kell kötelezni – függetlenül a pernyertesség, illetve pervesztesség kérdésétől.**

A jogerős ítélet ezért Alaptörvény ellenes, mivel az I-II. fokú ítélet nem marasztalja az alperest a perkoltségekben. Az I-II. fokú eljárás, illetve a meghozott jogerős ítélet erre tekintettel nem minősíthető tisztességesnek.

cb) Az alperesi jogtanácsos javára szolgáló perkoltség megállapításánál a II. fokú bíróság – a felperes által a fellebbezési eljárásban

benyújtott 3. sz. beadványában foglaltak ellenére – tévesen alkalmazta a jogszabályokat.

Felperes álláspontja szerint a 32/2003 (VIII.22.)IM rendelet hatálya nem terjed ki a jogtanácsosi tevékenységre, így contra legem a perben nem lehetett volna az alperes javára szolgáló perköltségnél alkalmazni. A Pp. 67. § (2) bekezdése a perbeli jogállásról rendelkezik, és nem a díjazásról. Olyan jogszabály alkalmazása, amely az adott tárgykörre, illetve személyi körre nem vonatkozik (tárgyi hatály) a bíró részéről történő alkalmazása nem tisztességes. Az Alaptörvény értelmében csak jogegységi határozat mondhatja ki, hogy egy jogszabályi rendelkezést arra is kell alkalmazni, amelyre nem vonatkozik.

A jogtanácsosi munkaközösségek megszűnésével a jogtanácsos az alkalmazó szervezetnél munkaviszonyban, egyéb foglalkoztatási jogviszonyban áll, azaz a fizetése ellenében köteles a jogviszonyából eredő jogtanácsosi feladatait ellátni. A jogtanácsosnak a feladatai ellátása kapcsán külön munkadíja nem merülhet fel, legfeljebb készkiadásai megtérítését kérheti. **A peres ügy ellátása ugyanis a jogtanácsos számára többlet költséggel nem jár, mivel a munkaviszonyból folyó kötelezettségét teljesíti.**

A jogtanácsosi „munkadíj” felszámítása tehát nem minősül a Pp. 75. § (2) bekezdése szerinti „jóhiszemű” pervitelnek sem, mivel igazságtalanságot eredményez az ügyvédi jogállással rendelkező felet megbízó számára.

Ebből következően foglalkoztatási jogviszonyban álló jogtanácsos esetén Alaptörvény-ellenes a jogtanácsosi munkadíjként az ügyvédekre megállapított jogszabály alapján a perköltség felszámítása és érvényesítése.

Alaptalan az alperesnek ezzel kapcsolatban a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 67. § (2) bekezdésére és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendeletre történő hivatkozása.

A 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet (Üdr.) hatálya jogtanácsosokra nem terjed ki. Erre vonatkozóan az indítványozó felperes kéri figyelembe venni az IM rendelet alábbi rendelkezését:

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 131. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. § (1) A rendelet rendelkezéseit a polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő ügyvéd munkadíjának és készkiadásának megállapítása során kell alkalmazni.

A Pp. 75. § (2) bekezdése értelmében:

(2) A perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is

A Pp. 67. § (1) bekezdés j) pontja, (2) bekezdése és 396.§-a az alábbiakról rendelkezik:

67. § (1) *A perben meghatalmazottként eljárhat:*

i) a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet alkalmazottja munkáltatójának gazdasági tevékenységével kapcsolatos pereiben, a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet jogtanácsosa (jogi előadója) pedig azokban a perekben is, amelyekben külön jogszabály a képviseletre feljogosítja;

A Pp. 67. § (2) bekezdése szerint:

(2) A perben a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet jogtanácsosát (jogi előadóját) az ügyvéd jogállása illeti meg.

A jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet (Tvr.) 7. § (1)-(2) bekezdése és 22. § (2) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

Tvr. 7. § (1) A jogtanácsos külön meghatalmazás nélkül, a munkaviszonya alapján képviseli a szervezetet.

2) A jogtanácsos a szervezet dolgozójának képviseletét is elláthatja azokban a munkaviszonnyal összefüggő ügyekben, amelyekben a szervezet és a dolgozó között nincs érdekellentét, és a képviselet ellátásához a szervezet vezetője előzetesen hozzájárult. A jogtanácsos ilyen esetben a képviselt személy meghatalmazása alapján jár el.

Tvr. 22. § (2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy az e törvényerejű rendelet végrehajtásához szükséges részletes szabályokat – ideértve a munkaközösség által felszámítható díjakra vonatkozó szabályokat is – megállapítsa.

A jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet végrehajtásáról szóló 7/1983. (VIII. 25.) IM rendelet (R) az alábbiakat tartalmazza:

R. 12. § (1) A Tvr. 7. §-ának (1) bekezdésében meghatározott esetben a jogtanácsos képviseleti jogosultságát a jogtanácsosi igazolvány tanúsítja.

R. 13. § A Tvr. 7. §-ának (2) bekezdése alapján történő képviselet ellátásáért a jogtanácsos az ügyvédi díjszabás szerint járó díjnak legfeljebb a felét számíthatja fel.

Sem a Tvr.-ben, sem pedig a R.-ben nincs utaló szabály az ügyvédi díjazásra, nevezetesen, hogy az Üdr. hatálya a jogtanácsosra is kiterjedne.

A Tvr. 22. § (2) bekezdése értelmében is felhatalmazó rendelkezés a díjazás tekintetében kizárólag a (jogtanácsosi) munkaközösségekre vonatkozott, amelyek már nem léteznek.

A jogalkotói mulasztás indítványozó álláspontja szerint a bíró által hozott ítéletben nem pótolható. A bíró jog alkotására nincs felhatalmazva!

A fentebb hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből tehát levonható az a következtetés, hogy a jogtanácsosi igazolvánnyal rendelkező, munkaviszonyban (foglalkoztatási jogviszonyban) álló jogtanácsos a munkáltató képviselőjének ellátásáért külön díjazásra nem jogosult, kizárólag csak a Pp.75.§ (2) bekezdése alapján készkiadásait számíthatja fel.

Díjazásra abban az esetben lenne alperes jogtanácsosa jogosult, ha nem a munkáltatóját, hanem a munkáltatója dolgozóját képviseli, amely díjazás ebben az esetben az ügyvédi munkadíj 50 %-a.

Mindebből következően alperes jogtanácsosa alaptalanul és tévesen hivatkozott a perben arra, hogy részére az ügyvédi díjszabály szerint jogtanácsosi munkadíj járna, mivel jelen perben a munkáltatóját képviseli.

A Pp. 67. § (2) bekezdésében foglalt azon utaló szabályból, miszerint a perben a jogtanácsost az ügyvéd jogállása illeti meg, nem következik hogy az ügyvédi díjazásra a jogtanácsos jogosult lenne.

Ezt ugyanis a Tvr-ben, vagy az R-ben – a díjazásra vonatkozó szabályok megalkotásával – lehetett volna kimondani.

Megjegyzendő: a jogtanácsos munkafeltételeit a munkáltató biztosítja, a jogtanácsosnak ezzel kapcsolatban külön költsége nem merül fel, tehát a jogtanácsosi díjazás alkalmazása erre tekintettel is megalapozatlan és igazságtalan.

Felperes eltúlzottnak és valótlanak tekinti az 1 oldalnyi érdemi fellebbezési ellenkérelemre 2 órai munkateher felszámítását, és ügyvédi munkadíjként a 10.000,- Ft igénylését, amelyet a II. fokú bíróság felperes terhére megállapított.

Indítványozó álláspontja szerint erre tekintettel a jogerős ítélet Alaptörvénybe ütköző módon kötelezte felperest perköltség megfizetésére.

Mindezekre tekintettel Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a jogerős ítéletet semmisítse meg az Alaptörvénybe ütközése miatt.

7) Az Alkotmánybíróság előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező.

Az Indítványozó az ügyvédi meghatalmazást csatolja, továbbá csatolja a jogerős az alkotmányjogi panasz tárgyát képező I-II. fokú ítéletet.

Budapest, 2014. szeptember 29.

Tisztelettel:

az Indítványozó felperes képviselőjében, a

